

Folketingets Forsvarsudvalg
Christiansborg

Finansministeren

12. november 2010
J.nr. 993-0008

Finansministerens svar på Forsvarsudvalgets spørgsmål nr. 2 af 2. november 2010 (L 35).

I 1989 vedtog Folketinget en særlov for Christianiaområdet. Administrationen af loven varetoges af Forsvarsministeriets Christianiasekretariat, senere af Fæstnings- og Natursekretariatet.

I særloven var forudsat en række mål for udviklingen af området. Det blev forsøgt at opnå disse mål i samarbejde med Christianias Forhandlingsgruppe, og der blev indgået rammeaftaler og udviklingsplaner for området. Det kunne imidlertid konstateres at målene ikke blev nået. Fæstningsanlægget og de bevaringsværdige bygninger forfaldt og der skete en stadig udbygning på fæstningsanlægget, hvor stadig større dele blev privatiseret som haver mv.

Efter ændringen af loven i 2004 har der været gennemført flere forhandlinger med Christiania. Staten har fremlagt flere tilbud til Christiania og gennemført langvarige forhandlinger. I august 2007 blev der indgået en aftale med Christiania, der indebar et betydeligt millionbeløb i direkte og indirekte tilskud til genopretning af bygninger mv. Aftalen sikrede blandt andet, at de nuværende beboere kunne blive boende til en lav husleje, at bygningerne ville blive genoprettet, videreførelse af sociale og kulturelle aktiviteter og opførsel af eksperimenterende byggeri med støtte fra Realdania. Efter et omfattende arbejde med implementering af aftalen valgte Christiania at springe fra aftalen og i stedet føre retssag mod staten.

Slots- og Ejendomsstyrelsen har siden styrelsen overtog administrationen af området i 2004, i administrationen af loven kunnet konstatere omfattende overtrædelser af lovens bestemmelser om byggeri og indflytning. Der er på den baggrund udstedt en række påbud.

Christiania anlagde i 2006 sag mod staten ved Slots- og Ejendomsstyrelsen med påstand om at beboerne havde en tidsbegrænset, uopsigelig, kollektiv brugsret til området. Efter Østre Landsrets afgørelse af sagen i maj 2009, hvor staten fik klart medhold, ankede Christiania sagen til Højesteret. Slots- og Ejendomsstyrelsen forsøgte herefter at indgå en aftale med Christiania om administrationen af loven under Højesterets behandling af ankesagen. Trods gentagne forsøg fra Slots- og Ejendomsstyrelsens side lykkedes det imidlertid ikke at indgå en aftale, da Christi-

ania ikke ville anerkende christianialovens bestemmelser om indflytning og bygge-
ri.

Sammenfattende er det vurderingen, at Christiania har været lige så meget med-
som modspiller i den proces, der er pågæet siden 1989.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen